

ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

α. Η χώρα μας έχει ανάγκη μία δυναμική εξωτερική πολιτική που θα ανοίγει νέες δυνατότητες, και που θα προάγει τη θέση της στη διεθνή και Ευρωπαϊκή σκηνή. Μια πολιτική που δεν θα στηρίζεται στην "λογική των αξόνων και των τόξων". Μια πολιτική που δεν θα διακρίνεται από εθνοκεντρικές ρητορείες και εθνικιστικούς λαϊκισμούς. Γιατί μια τέτοια πολιτική μας οδηγεί στη περιθωριοποίηση, στην διεθνή ανυποληψία, στην εθνική μοναξιά και ενισχύει τα "άνθη του κακού", που δεν είναι άλλα από τα φαινόμενα του εθνικισμού και του σωβινισμού.

β. Η εξωτερική πολιτική της χώρας μας, δεν πρέπει να υπαγορεύεται από κομματικές σκοπιμότητες. Ούτε να εξυπηρετεί μικροπολιτικές και προσωπικές επιδιώξεις. Δυστυχώς όμως, η συντηρητική παράταξη και η τρoίκα της, Κ. Μητσοτάκης, Μ. Έβερτ και Α. Σαμαράς, χρησιμοποιούν τα εθνικά θέματα για την εξασφάλιση πολιτικών, προσωπικών και κομματικών ωφελημάτων. Και από υπόλογοι που είναι για το αδιέξοδο που είχε περιέλθει το Σκοπιανό, προσπαθούν σήμερα να εμφανιστούν τιμητές και εθνοφύλακες των συμφερόντων της χώρας μας.

γ. Ο κ. Έβερτ όπως έδειξε η τακτική που ακολουθεί δεν κατανοεί ότι τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, είναι πολύ κρίσιμα και ευαίσθητα, για να τα εμπιστευτεί σε αυτόν ο ελληνικός λαός. Ο κ. Έβερτ δεν είναι εν αναμονή πρωθυπουργός, όπως αρέσκει να λέει, αλλά αρχηγός υπό προθεσμία.

δ. Ο κ. Έβερτ δεν μπορεί να συγκαλύψει την πολιτική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην τελευταία διετία. Μια εξωτερική πολιτική του "βλέποντας και κάνοντας" είναι μια ευκαιριακή πολιτική. Μια εξωτερική πολιτική που ζητά πολιτικά οφέλη από την ενδοπαρταξιακή αντιπαράθεση είναι λαϊκισμός. Μια πολιτική που κάνει δόγμα "το καρότο και το μπαστούνι" είναι παιδαριώδης. Χρειάζεται στρατηγική και διαρκής επιβεβαίωσή της με συνέπεια και πρακτικές που να πείθουν ότι υπάρχει.

Ο κ. Έβερτ δεν πείθει.